

Μήνυμα της Ιεράς Συνόδου της Ιεραρχίας προς τον ιερό κλήρο, τους μονάζοντες, τους λαϊκούς και τα τέκνα της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Ρωσίας

Το έγγραφο ενεκρίθη στις 5 Φεβρουαρίου 2013 από την Ιερά Σύνοδο της Ιεραρχίας της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Ρωσίας.

Αγαπητοί εν Κυρίω και σεβαστοί πρεσβύτεροι, αξιότιμοι διάκονοι, θεοφιλείς μοναχοί και μοναχές, προσφιλείς αδελφοί και αδελφές, πιστά τέκνα της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Ρωσίας!

Η Ιερά Σύνοδος της Ιεραρχίας, συνελθούσα από 2 έως 5 Φεβρουαρίου 2013 στον Ιερό Καθεδρικό Ναό του Σωτήρος Χριστού Μόσχας, σας απευθύνει τον αποστολικό χαιρετισμό: «*Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εὐχαριστεῖν ὀφείλομεν τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί, καθὼς ἄξιόν ἐστιν, ὅτι ὑπεραυξάνει ἡ πίστις ὑμῶν καὶ πλεονάζει ἡ ἀγάπη ἐνὸς ἐκάστου πάντων ὑμῶν εἰς ἀλλήλους*» (Β΄ Θεσ. 1.2).

Το κύριο μέλημα της Εκκλησίας είναι η σωτηρία των ανθρώπων. Όσα συμβαίνουν στον εκκλησιαστικό μας βίο και στις σχέσεις Εκκλησίας με την Πολιτεία και την Κοινωνία, πάντα πρέπει να υποτάσσονται σε αυτό τον σκοπό. Τελικά η σωτηρία της εκάστοτε ανθρώπινης ψυχής πρέπει να είναι ο στόχος των ιεραποστολικών, των εκπαιδευτικών, των φιλανθρωπικών και άλλων έργων μας. Άκρως επίκαιρη και στην εποχή μας παραμένει η επιταγή του Σωτήρος: «*Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν*» (Ματθ. 28.19.20). Ενθυμούμενη αυτά η Ιεραρχία συζήτησε πολλά θέματα της εκκλησιαστικής και κοινωνικής ζωής, έλαβε αποφάσεις και και ενέκρινε άλλα έγγραφα, τα οποία έχουν ως αποδέκτη σήμερα το πλήρωμα της Εκκλησίας μας.

Έχοντας φροντίδα για την ευταξία του εκκλησιαστικού βίου, τα μέλη της Συνόδου της Ιεραρχίας όρισαν για το μέλλον τη διαδικασία της εκλογής του Πατριάρχου από την Τοπικό Κληρικολαϊκό Σύνοδο, διασαφήνισαν τις αρμοδιότητες της Τοπικής Κληρικολαϊκής Συνόδου και της Συνόδου της Ιεραρχίας, ενέκριναν τη δημιουργία από τη Διαρκή Ιερά Σύνοδο Ιερών Μητροπόλεων και νέων επαρχιών. Επίσης πρότειναν λύσεις των σπουδαίων προβλημάτων, τα οποία αντιμετωπίζει η κοινωνία.

Ειδικότερα η Ιερά Σύνοδος της Ιεραρχίας διατύπωσε τη θέση της Εκκλησίας επί τη αναπτύξει των τεχνολογιών ελέγχου και επεξεργασίας των προσωπικών δεδομένων. Ως φρουρός της ανθρώπινης ελευθερίας η Εκκλησία καλεί την Πολιτεία να μην εξαναγκάζει τους ανθρώπους να υιοθετήσουν εκείνες τις τεχνολογίες, οι οποίες θα σταθούν εμπόδιο για να ομολογήσουν ελεύθερα οι άνθρωποι την πίστη τους στον Χριστό και να ακολουθήσουν αυτή στις ιδιωτικές και δημόσιες υποθέσεις. Η αποδοχή ή μη από τους χριστιανούς των διαφόρων νομοθετικών, πολιτικών ή ιδεολογικών πράξεων επίσης εξαρτάται από τη συμβατότητά τους με το χριστιανικό τρόπο ζωής.

Το μόνιμο μέλημα της Εκκλησίας παραμένει η φροντίδα της οικογένειας, η προστασία από την ακατάλληλη ανάμειξη στη ζωή της, η διαφύλαξη των ισχυρών δεσμών μεταξύ των παιδιών και γονέων, η ασφάλεια των παιδιών ακόμα εν όψη της βίας, της ασπλαχνίας, της ακολασίας. Ως εκ τούτου η Ιερά Σύνοδος της Ιεραρχίας αποφάνθηκε περί της μεταρρυθμίσεως του οικογενειακού

δικαίου, η οποία πραγματοποιείται σε πολλές χώρες σήμερα, και των προβλημάτων της δικαιοσύνης ανηλίκων.

Η Εκκλησία προβληματίζεται έντονα για την παρούσα κατάσταση του περιβάλλοντος. Η εξάντληση πόρων και η ρύπανση του περιβάλλοντος θέτει ερώτημα περί διαφυλάξεως της βιοποικιλίας, περί επιμελούς χρήσεως των δωρεών της φύσεως. Το σώμα διατύπωσε τη θέση της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Ρωσίας επί των επίκαιρων θεμάτων της οικολογίας, υπενθυμίζοντας στην κοινωνία την ευθύνη για τη διαφύλαξη του θείου δημιουργήματος.

Οι ποιμένες και το ποιμνίο της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Ρωσίας καλούνται επισταμένως να μελετήσουν τα έγγραφα ψηφισμένα από την Ιερά Σύνοδο της Ιεραρχίας και εν πλειοψηφία προετοιμασμένα κατά τη διάρκεια των τριετών συζητήσεων, οι οποίες διεξάχθησαν από τη Διασυνοδική Επιτροπή, συμμετασχόντων εκατοντάδων Ιεραρχών, κληρικών, μοναχών και λαϊκών.

Ο Κύριος και Θεός ημών Ιησούς Χριστός προειδοποίησε τους μαθητές Του: *«Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος»* (Ιω. 15.19). Από την αποστολική εποχή η ιστορική πορεία της Εκκλησίας ήταν συνδεδεμένη με την ομολογία πίστεως, η οποία συνίστατο στην αμερόληπτη μαρτυρία της αλήθειας. Η μάχη κατά των χριστιανών από το πνεῦμα του κόσμου τούτου (Α΄ Κορ. 2.12) επί διάρκεια όλης της ιστορίας της Εκκλησίας ως σκοπό είχε με διάφορους τρόπους να απομακρυνθεί ο άνθρωπος από τον Πλάστη και το Σωτήρα του. Αυτή η μάχη δεν ήταν μόνο οι απόπειρες σκανδαλισμού των ανθρώπων για να αμαρτήσουν, αλλά και οι διώξεις σε βάρος των οπαδών του Χριστού. Και όμως το χωνευτήριο των στερήσεων και ταλαιπωριών μόνο ενίσχυε την πίστη και τις καρδιές των πιστών τέκνων της Εκκλησίας. Παράδειγμα αυτής της υπομονής των ταλαιπωριών αποτελεί ο Όσιος Δαλμάτος Ισέτ, ο οποίος ανακηρύχθηκε τοπικός άγιος της Σιβηρίας το έτος 2004. Αυτή η Σύνοδος της Ιεραρχίας καθιέρωσε την τιμή του να εορτάζεται στο επίπεδο όλης της Ρωσικής Εκκλησίας. Ο Όσιος Δαλμάτος έζησε επανειλημμένως τις καταστροφές της Ιεράς Μονής που έκτισε ο ίδιος, αλλά κάθε φορά την επανέκτησε, προστάτευσε αυστηρά την πίστη του και τους κανόνες της Εκκλησίας, έχοντας βαθιά ταπείνωση μπροστά στους πλησίον.

Τα γεγονότα του παρελθόντος έτους έδειξαν φανερά ότι η Ορθοδοξία αναγεννάται ως η βάση της αυτοσυνειδησίας του λαού, που ενώνει όλες τις υγειείς δυνάμεις της κοινωνίας, εκείνες τις δυνάμεις οι οποίες θέλουν τη μεταμόρφωση της ζωής επί τη βάσει του μόνιμου θεμελίου, των πνευματικών ηθικών αξιών, που αποτελούν σάρκα εκ της σαρκός των λαών μας. Αυτός είναι ο λόγος διατί οι κακοπροαίρετοι έβαλαν ως στόχο του αγώνα τους την Εκκλησία. Στον αγώνα αυτό καταφεύγουν στο ψεύδος, τη συκοφαντία, τη βλασφημία, τις καταστροφές των Ναών και τις βεβηλώσεις των ιερών και των οσίων.

Η Ιερά Σύνοδος της Ιεραρχίας υπενθυμίζει ότι η προσευχή, το κήρυγμα και η εγκαθίδρυση της Θείας δικαιοσύνης, η ειρηνική δράση των Ορθοδόξων χριστιανών, ο πολλαπλασιασμός των έργων αγάπης και ελεημοσύνης πρέπει να είναι η απάντηση στις παρομοιες ενέργειες. Πρέπει να παραμένουμε *φως του κόσμου και άλας της γης*, ώστε βλέποντας την *«καθαρή και θεοσεβή πολιτεία μας»* οι άνθρωποι *«άνευ λόγου κερδηθήσονται»* για το Χριστό (Α΄ Πετ. 3.1-2). Υπερασπίζοντας την πίστη πρέπει πάντα να έχουμε κατά νου τα του Χριστού του Σωτήρος: *«Έν τούτῳ γινώσκονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταὶ ἐστέ, ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις»* (Ιω. 13.35).

Επιτελώντας το έκκλησιαστικό έργο, εργαζόμενοι στο αγρό του Χριστού, καλούμαστε δι' έργου και όχι διά λόγου να στηρίξουμε *«τὴν ἐνότητα τοῦ Πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης»* (Εφ. 4.3), συνοδικώς, όλοι μαζί: Ιεράρχες, κλήρος, μονάζοντες κι λαϊκοί. Το βασικό είναι να έχουμε ως γνώμονα το Ευαγγέλιο. Αυτή είναι η μόνη οδός μεταμορφώσεως του κάθε ανθρώπου και ολόκληρης της κοινωνίας.

Ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός, ο Αρχηγός της αιωνίου ζωής, να μας στηρίξει και συνετίσει όλους στο επικείμενο έργο.

Μια πηγή: <https://mospat.ru/gr/news/53048/>